

België, Lemmer en Amerikaans vuilbroed

In het aprilnummer van Bijen wordt bij het nieuws van de Ambrosiushoeve de suggestie gewekt dat er in België veel meer volken met sporen van AVB zouden zijn dan in Nederland. Immers bij 11% van de ingezonden monsters worden sporen gevonden terwijl dat in Nederland slechts bij 1% van de monsters het geval is. De situatie zou bij ons dus veel gunstiger zijn. Laten we eens een rekensom maken. België heeft ongeveer 8.000 imkers met zo'n 100.000 volken. 11% heeft sporen. Dat betekent dus 880 imkers met besmette standen met 11.000 besmette volken. Het aantal uitbraken per jaar is gemiddeld 10. Dat is dus bij 1,1% van de besmette standen. Bij ons in Nederland is het aantal uitbraken lager maar is de besmetting dan ook erg veel minder. Nederland telt ook ongeveer 8.000 imkers en heeft 60.000 bijenvolken. 1% daarvan is besmet en dat zijn dan 80 standen met 600 bijenvolken. Als onze bijen even bevattelijk zijn voor AVB als die in België, zou bij ons ook bij 1,1% van de standen een uitbraak geconstateerd worden. 1,1% van 80 is 0,88. Dat komt niet overeen met de werkelijkheid. Er zijn jaarlijks meerdere uitbraken. Zijn onze bijen dan toch veel bevattelijker? Dat lijkt me onwaarschijnlijk. Vanwaar dan dat grote verschil tussen Nederland en België?

Men heeft in België een andere onderzoeksmethode gebruikt en in het maandblad van april worden appels met peren vergeleken. Ten onrechte wordt daar gesuggereerd dat het in België veel slechter is dan bij ons. Als de Belgische onderzoeksmethode ook in Nederland gebruikt zou worden, zou het aantal volken waarbij sporen gevonden worden wel eens zeer veel hoger kunnen zijn dan het aantal dat nu gevonden wordt.

Op grond van de lage besmettingsgraad in Nederland geen AVB-negatief verklaring eisen, zoals nu op het carnica bevruchtungsstation in Lemmer gebeurt, is dan ook gevaarlijk. Het is lopen op glad ijs. Bij 1% van de voederkransmonsters sporen vinden, wil niet zeggen dat dan ook slechts 1% van de volken besmet is. De besmetting vinden is niet hetzelfde als besmet zijn. Ik vind het onjuist dat een bevruchtungsstation zich niet schaaft achter het door de Adviesgroep Bijengezondheidszorg opgestelde advies om bij koninginnenteelt projecten altijd een AVB-negatief verklaring te vragen. De vermelding dat regelmatig (1x per week, per maand, per jaar?) de luciferproef gedaan wordt, snijdt weinig hout. De luciferproef wordt gedaan als men denkt AVB gevonden te hebben en men voorlopig (tot na het laboratoriumonderzoek) zekerheid wil over de diagnose. Zomaar willekeurig larven aanprikken heeft weinig zin.

M.J. van Iersel, Udenhout

175

bijen

CURSIEF

nijd

Rik Oldeven

Biodivers

Imkers hebben zo hun redenen van bestaan. Die kunnen nogal uiteenlopend zijn. Imker A houdt bijen vanwege de honing; imker Z houdt bijen omdat hij het leuk vindt. Twee gerespecteerde redenen, maar niet boeiend. De eerste is logisch en dus zo dood als een pier; de tweede wordt gewaardeerd met: als-ie dat nou leuk vindt ... en daarmee geneutraliseerd.

Ik houd me desgevraagd verre van een dergelijk opgaaf van redenen. Ik probeer het antwoord op de vraag waarom ik bijen houd meestal te ontwijken door een vet verhaal te vertellen over het scheppen ooit van een zwerm aan de gevel van een drukkbeklante patatkraam midden op de dag in het centrum van het dorp waar ik woon. 'Dat heeft in de krant gestaan', roept iemand. Prima.

Maar ja, je kunt niet altijd hetzelfde verhaal vertellen. Je gaat ze dus gaandeweg verzinnen. Ze worden hoe langer hoe mooier. Je imkert jezelf tot kletsmaajoer.

Sinds kort trek ik weer de belangstelling. Ik ga op de toer van het belang van de imkerij in Nederland. Het huidige belang: het in stand houden en bevorderen van de biodiversiteit. Het moeilijke woord trekt op zich al de oortjes open. Vooral als je het met de nodige pauzes tussen de lettergroepen uitspreekt: bi-o-di-versi-teit. Het is natuurlijk wel goed dat je ook zo'n beetje weet wat het voorstelt, want de kans is groot dat er een IVN'er meeluistert. Maar het verkoopt, ongelooflijk! Een móói woord ook met dat bio en vers.